

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1549/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Ракића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Небојше Савића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/16 од 29.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1364/16 од 25.10.2016. године, у седници већа одржаној 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Ракића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/16 од 29.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1364/16 од 25.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 23/16 од 29.08.2016. године окривљени Мирослав Ракић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 18.08.2015. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора, те му је изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, док је оштећени АА ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1364/16 од 25.10.2016. године одбијене су, као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног Мирослава Ракића и потврђена пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/16 од 29.08.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Мирослава Ракића, адвокат Небојша Савић, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са одредбом

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи у целини.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Мирослава Ракића, адвоката Небојше Савића се указује на повреду закона, одредбу члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца. Међутим, бранилац окривљеног наведену повреду закона образлаже наводима да је током редовног кривичног поступка окривљеном онемогућено извођење доказа које је предлагао а посебно из разлога што су на ножу којим је извршено кривично дело нађена три различита ДНК узорка; да суд није поверовао осуђеном да нож није његов; да другостепени суд није усвојио предлог одбране да одбор вештака да нов налаз и мишљење о способности осуђеног да схвати и руководи својим поступцима за дело које му се ставља на терет; да је вештачење које је цењено током кривичног поступка урађено непотпуно јер комисија вештака није имала сву неопходну медицинску документацију, да суд није правилно ценио исказе саслушаних сведока ... којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП. Како се поднетим захтевом суштински указује на повреду из одредбе члана 440. ЗКП, која није законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је предметни захтев одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ЈД-17